

นานมาแล้วยังมีเด็กหญิงและเด็กชายตัวเล็กๆ 2 คนอาศัยอยู่กับพ่อที่เป็นชายตัดพินซึ่งมีนิสัยชอบกินเหล้าเมายาอยู่เสมอต่อมาเมื่อผู้เป็นพ่อมีภรรยาใหม่ เด็ก 2 คนก็มักจะถูกใช้งานอย่างหนัก ด้วยเพราะแม่เลี้ยงนั้นนอกจากจะไม่รักใคร่เด็กๆแล้วยังรังเกียจลูกติดของสามีเป็นอันมากอีกด้วยแม่เลี้ยงมักจะดุด่าทุบตีลูกเลี้ยงตัวน้อยๆ อยู่เสมอ แถมยังใช้ให้ทำงานบ้านทุกอย่าง แต่ครั้นพอถึงเวลาอาหารก็กลับให้เด็กๆ กินเพียงเศษน้ำแกงที่เหลือจากนางเท่านั้น

เมื่อเด็กๆ จะเข้าไปบอกกล่าวผู้เป็นพ่อก็มีแต่จะถูกดุด่าเติมอีก เพราะผู้เป็นพ่อนั้นไม่เคยสนใจลูกๆ เขาตามใจแม่เลี้ยงวันหนึ่งผู้เป็นแม่เลี้ยงได้เอ่ยกับสามีว่า นี่แน่ะ เราไม่ควรจะมาเลี้ยงเด็กสองคนนี้ให้เลี้ยงเงินเปลืองข้าวสุกเลยนะ ไต่พวกมันไปเถอะ พวกมันยังเป็นเล็กๆ อยู่ๆนี้

อยู่ไปก็ไม่ได้ช่วยงานอะไรได้มาก แถมยังหาเงินไม่ได้อีกด้วย พี่ล่ะว่าอย่างไร" พ่อของเด็กๆ เชื่อผู้เป็นภรรยาใหม่ จึงได้หลอกลูกน้อยทั้งสองเข้าไปในป่า"นี่แน่ะลูกๆ เอ๊ย ลูกจงรอพ่ออยู่ที่นี่นะ ถ้าพ่อไม่กลับมาจับก็ไม่ต้องไปไหน ประเดี๋ยวจะหลงป่า จงรอพ่ออยู่ที่นี้"ว่าแล้วผู้เป็นพ่อก็ออกจากป่า ทิ้งให้เด็กน้อยตัวเล็กๆ สองอยู่กลางปากกลางดงเพียงลำพังสองพี่น้องรอผู้เป็นพ่อมารับตั้งแต่เช้าจนเย็นย่ำ เมื่อฟ้ามืดค่ำแล้วผู้เป็นพ่อก็ยังไม่มารับ ผู้เป็นน้องเริ่มร้องไห้ ผู้เป็นพี่ก็ได้แต่ปลอบและกอดน้องไว้จนในที่สุดทั้งสองก็กลับไปด้วยความหิวโหยครั้งเช้าวันรุ่งขึ้น ตะวันส่องแสงสว่างและอบอุ่น ผู้เป็นพี่ก็ "น้องเอ๊ยพี่คิดว่าพ่ออาจจะทิ้งเราแล้ว พี่เคยได้ยินพ่อพูดอยู่บ่อยๆ กับแม่เลี้ยงว่าไม่อยากจะเลี้ยงเราทั้งสองคนไว้อีกต่อไป"

"ถ้าฉันเราจะทำยังไงกันดีจะพี่" น้องถามพลางสะอื้นให้ด้วยความเสียใจและคิดถึงพ่อผู้เป็นพี่จึงเอ่ยขึ้นว่า "เราคงจะต้องไปหาที่อยู่ใหม่อาจจะไปอาศัยอยู่กับชาวไร่ชาวนา แล้วช่วยเขาทำงานตอบแทนค่าที่อยู่และค่าอาหาร แต่ตอนนี้ น้องจง รอคอยที่นั่นก่อน พี่จะลองเดินไปดูว่าแถวนี้มีผักผลมาให้"

ว่าแล้วผู้เป็นพี่ก็เดินเข้าไปที่กลางป่า พยายามจะแหงหน้าดูผลไม้ต่างๆ แต่ทว่าไม่พบอะไรเลย เดินไปได้สักพัก เด็กน้อยก็เห็นต้นไม้ขนาดใหญ่ต้นหนึ่งจึงปีนขึ้นไปดูด้วยหวังว่าจะมีผลไม้สุกๆ หวานๆ อยู่ตามกิ่งก้านที่สูงๆ บ้าง

เมื่อปีนขึ้นไปถึงกิ่งไม้แรกเด็กน้อยผู้พี่ก็เห็นไขขนาดใหญ่ 4 ฟองอยู่ที่คาบไม้เด็กน้อยผู้พี่ที่ใจนัก จึงถอดเสื้อออกแล้วหยิบไข่ใส่ จากนั้นก็รีบปีนลงจากต้นไม้ทันที เด็กน้อยรีบหาเศษกิ่งไม้แห้งๆ กับหินชนวนมาก่อไฟ จากนั้นก็ปิ้งไขหน้าตาประหลาดทั้ง 4 ฟองนั้นจนสุก

"แบ่งไขกินกับน้องคนละ 2 ฟองคงจะอิ่มไปได้จนถึงเย็นเลยทีเดียวน" เด็กน้อยคิดในใจ แต่ครั้นพอได้กลิ่นหอมหวานของไข่ปิ้ง

เด็กน้อยผู้พี่ก็เริ่มแกะไขกินฟองหนึ่ง ครั้นพอกินไขอย่างเอร็ดอร่อยไปหมดฟองแรกแล้วน้อยทนความอยากไม่ไหวจึงแกะไขกินอีกฟองหนึ่ง

"เหลือไขเพียง 2 ฟอง ให้น้องฟองหนึ่งให้ฉันฟองหนึ่งแล้วกัน" เด็กน้อยเริ่มเดินทางกลับไปหาน้องแต่ระหว่างทางก็แกะไขกินเสียอีกฟองหนึ่ง" เหลือไขฟองเดียวให้น้องกินครึ่งหนึ่งให้ฉันกินครึ่งหนึ่งก็แล้วกัน" เมื่อเดินต่อไปเรื่อยๆ ยังทันจะถึงน้องคอยอยู่พี่ก็แกะไขฟองสุดท้ายกิน

จนหมด แล้วทันใดนั้นร่างกายของเด็กผู้เป็นพี่ก็เปลี่ยนสภาพกลายเป็นงูตัวใหญ่ ทรายน้องคนเล็กเมื่อรอพี่
อยู่นานแล้วไม่เห็นพี่กลับมาจึงออกตามหา ครั้นแล้วก็เดินมาพบกับงูตัวใหญ่ซึ่งเลื้อยมาพอดี

"น้องเอ๋ยนี่พี่เองจ๊ะ" น้องเล็กตกใจนัก แต่เมื่อได้ยินเสียงพี่ชายก็คลายความกลัว

จึงเดินตรงเข้าไปหางูตัวนั้น พลังถามไถ่ว่าเรื่องราวเป็นมาอย่างไรผู้เป็นพี่เล่าความจริงให้น้องฟังทั้งหมดว่า
ความที่ตนโลกและตะกละจึงกินไข่เสียหมดทั้ง 4 ฟอง และไข่นั้นคงจะเป็นของงูที่มีเวทมนตร์ และเจ้างูนั้นคง
สาปไว้ว่าถ้าใครขโมยกินต้องกลายเป็นงูไปด้วยพี่ชายร้องให้ด้วยความเสียใจ เด็กน้อยได้แต่กอดงูพี่ชายไว้แล้ว
ก็ชวนกันเดินทางต่อไปเรื่อยๆ คำว่าวันนั้นก็เดินไปพบกระท่อมหลังหนึ่งที่กลางป่าลึก กระท่อมนั้นเป็นของตายาย
ใจดีคนหนึ่ง ซึ่งอาศัยอยู่ตามลำพังไม่มีลูกไม่มีหลาน เมื่อเด็กน้อยเล่าความทุกอย่างให้ตายายฟัง ตายายก็ยินยอม
ให้เด็กน้อยและงูพี่อาศัยอยู่ด้วย ตายายนั้นไม่มีอาชีพอะไร ได้แต่เก็บผักหาฟืนมาทำอาหารกินกันบ้าง หา
สมุนไพร หาของป่าไปขายในเมืองบ้างในบางครั้งเมื่อเด็กน้อยและงูพี่ไปอาศัยอยู่ด้วย ทั้งสองก็ช่วยตายาย
ทำงานบ้านบ้าง ออกไปหาผลหมากรากไม้ หาปลาในหนองในบึงมาเวลาผ่านไปได้ระยะหนึ่ง เทวดาที่ได้สติอยู่
ในบริเวณป่านั้นก็เกิดความสงสารจึงจำแลงแปลงร่างเป็นงูตัวใหญ่มากออกไปไว้บริเวณใกล้ๆ กระท่อมของตา
ยายฝ่ายงูผู้พี่นั้นเห็นเหตุการณ์ทุกอย่าง เมื่อเห็นงูใหญ่ออกไปแล้วกำลังจะเลื้อยคลานหนีไป จึงรีบเลื้อยไปหา
พลังว่า

"แม่งูจ๊ะ แม่งูจ๊ะ นั่นเจ้าจะไปไหน"

งูเทวดาแปลงร่างจึงเอ่ยปากพูดว่า

"ฉันจะออกไปหาอาหารกิน"

งูผู้พี่จึงเอ่ยว่า

"ถ้าเช่นนั้นฉันขออาสาเฝ้าให้นะจ๊ะ หากปล่อยไข่ไว้เช่นนี้

อาจจะมีการขโมยไปหรือลูกของนายพรานมาขโมยไข่ไปก็ได้นะจ๊ะ"

แม่งูได้ฟังเช่นนั้นจึงกลายร่างเป็นเทวดาแล้วกล่าวกับงูผู้พี่ว่า

"เจ้าเด็กน้อยเอ๋ย เจ้าเป็นคนมีจิตใจดีนัก แม้ว่าจะผิดพลาดที่ตะกละจนกินอาหารหมดจนลืมนึกถึงน้อง แต่เจ้าก็
ได้โทษจากความผิดพลาดนั้นไปแล้ว ขอให้เจ้าจงกินไข่ฟองนี้เถอะ"

งูผู้พี่ทำตามที่เทวดาบอก เมื่อกินเซ่ฟองนั้นแล้ว ผู้พี่ก็กลายร่างเป็นเด็กน้อยน่ารักดังเดิมหลังจากนั้นสองพี่น้อง

ก็รักใคร่ปรองของกัน ไม่ว่าจะได้อะไรของสิ่งใด ก็นำมาแบ่งปันกันเสมอ เด็กทั้งสองอยู่กับตายายอย่างมีความสุข

เรื่อยมาจนกระทั่งเติบโต ฝ่ายพ่อของเด็กทั้งสองนั้นหลังจากทิ้งลูกๆ ไปได้ไต่ไม่นานก็เกิดความเศร้าเสียใจ

และหวนคิดถึงลูกจึงได้เดินเข้าไปในป่า มีนางแม่เลี้ยงตามไปด้วย ในที่สุดทั้งสองก็ถูกงูพิษกัดตายกลางป่า

นั่นเอง